

Dosarul nr. 2ra-787/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Cetru (jud. Z. Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V.Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rutcovschi Corneliu, reprezentat de avocatul Pavliuc Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rutcovschi Corneliu către SRL "ATAI" cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului neachitat pentru lipsa forțată de la lucru în perioada 15.06.2018-22.04.2019 în mărime de 14000 lei, salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în mărime de 3000 lei, lunar, a deplasărilor conform normelor diurne în mărime de 4380 Euro (echivalentul în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii), compensației de întârziere pentru salariul neachitat în mărime de 0,3%, pentru fiecare zi de întârziere, în sumă de 9051 lei, prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei,

împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2019, Rutcovschi Corneliu, prin intermediul avocatului Oleg Popovici, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "ATAI" cu privire la restabilirea în funcția de șofer internațional în cadrul SRL "ATAI" din data concedierii - 22.04.2019, încasarea salariului neachitat pentru toată perioada de lucru 15.06.2018 - 22.04.2019 în mărime de 14000 lei, salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în mărime de 3000 lei, lunar, a deplasărilor conform normelor diurne în mărime de 4380 Euro (echivalentul în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii), compensației de întârziere pentru salariul neachitat de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 9051 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin ordinul administratorului SRL "ATAI", nr.40/P din 15 iunie 2018, a fost angajat în funcția de șofer internațional în cadrul acestei întreprinderi cu un salariu lunar de 3000 lei, fiind încheiat contract individual de muncă, care nu conținea fișa de post sau careva obligațiuni de serviciu și nici în mod separat reclamantului nu i-au fost aduse la

cunoștință sub semnătură, decît numai în mod verbal. Mai indică că, fiecare șofer internațional din cadrul întreprinderii era obligat ca în orice moment, după necesitate, să se prezinte la sediul întreprinderii din XXXXX, unde erau parcate autocamioanele, pentru plecarea în rută. În afara rutelor, care uneori puteau să nu fie săptămîni și chiar luni întregi, șoferul nu era obligat să se prezinte în fiecare zi la sediul întreprinderii.

În același context, a susținut reclamantul că, în perioada activității în calitate de șofer internațional în cadrul SRL "ATAI", a efectuat următoarele deplasări peste hotarele țării: - Chișinău - Onești (România 2 zile) – Pologhi (Ucraina 8 zile); Chișinău - Onești (2 zile) – Kiev (Ucraina 10 zile); Chișinău - Onești (2 zile) – Ucraina (4 zile) - Volgograd (Rusia 24 zile); Chișinău - Onești (3 zile) – Ucraina (2 zile) – Lublin (Polonia 21 zile); Chișinău - Onești (2 zile) – Ucraina (2 zile) - Voronej (Rusia 18 zile); Chișinău - Onești (2 zile) – Ucraina (2 zile) - Volgograd (Rusia 23 zile). Respectiv penfru deplasările efectuate în România (13 zile x 30 euro = 390 euro), Ucraina (28 zile x 35 euro = 980 euro), Rusia (65 zile x 35 euro = 2275 euro), Polonia (21 zile x 35 euro = 735 euro), SRL "ATAI" urmează să-i achite cel puțin 4380 euro lunar, însă, în legătură cu starea financiară dificilă a întreprinderii (așa era motivarea administrației), primea numai un salariu incomplet de 1500-1600 lei, promițîndu-i-se de fiecare dată că i se vor achita toate restanțele inclusiv și deplasările.

Reclamantul la fel a invocat în cererea de chemare în judecată, că a solicitat SRL "ATAI" achitarea tuturor restanțelor ce țin de remunerarea muncii sale, însă fără nici un rezultat în acest sens. Iar la 22 aprilie 2019 prin ordinul nr.40P a fost concediat în temeiul art.86 alin.(1) lit.h) Codul muncii pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de lucru în perioada 01.04. 2019 pînă la data de 04.04.2019, inclusiv.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de către Rutcovschi Corneliu împotriva SRL "ATAI" cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului neachitat pentru toată perioada 15.06.2018 - 22.04.2019 în mărime de 14000 lei, salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în mărime de 3000 lei, lunar, a deplasărilor conform normelor diurne în mărime de 4380 Euro (echivalentul în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărîrii), compensației de întârziere pentru salariul neachitat în mărime de 0,3%, pentru fiecare zi de întârziere, în sumă de 9051 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 02 decembrie 2020, Rutcovschi Corneliu a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2020 și adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Rutcovschi Corneliu și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2020.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art.art.45, 81, alin.(1)-(3), 201, 206 alin.(1)-(5), art.209 alin.(1)-(2), 210 alin.(1)-(3), 329 alin.(1) din Codul Muncii, și a constatat că în speță este întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Rutcovschi Corneliu.

Instanța de apel a constatat că, contrar raționamentelor expuse de apelant, a stabilit cu certitudine că ultimul la momentul încheierii contractului individual de muncă din 15 iunie 2018 a fost informat în mod detaliat despre natura funcției deținute, precum și drepturile și obligațiile sale, inclusiv condițiile de muncă și disciplina de muncă. Faptul dat este confirmat prin semnătura aplicată de apelantul Rudcovschi Corneliu pe fișa de post. Or, în actul respectiv în mod expres se indică că în cazul în care șoferul nu are nici o cursă, se va prezenta la oficiu conform programului de muncă: luni-vineri, orele 08:00-12:00 (f.d.43). Astfel, instanța de apel a respins considerentele expuse pe marginea faptului de către apelantul Rudcovschi Corneliu, că în cazul de lipsă de curse de transport, șoferul nu era obligat să se prezinte la sediul întreprinderii.

În contextul celor expuse, instanța de apel a reținut că, apelantul a recunoscut faptul absenței sale de la locul de muncă în perioada 01.04.2019-04.04.2019, însă a motivat absența dată prin lipsa obligațiunii sale de a se prezenta la locul de muncă, în circumstanțele în care nu era antrenat nemijlocit în cursele de transport internațional. Or, Rudcovschi Corneliu nu a formulat alte apărări punctuale vizavi de absența sa de la serviciu la data constatată.

De asemenea, instanța de apel a constatat că intimatul, în calitatea sa de angajator, în prezența întrunirii condiției lit.h), alin.(1) al art.86 Codul muncii, a fost justificat de a desface contractul individual de muncă încheiat cu apelantul, din inițiativa sa.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, sînt oportune raționamentele primei instanțe, prin care se reține faptul că apelantul cu toate că și-a manifestat dezacordul și a adus critici concedierii sale, acesta din urmă nu a solicitat instanței de judecată anularea ordinului de concediere nr.40/P din 22 aprilie 2019. Astfel, fiind alogic de a solicita restabilirea la locul de muncă deținut, în condițiile în care nu se solicită anularea actului de concediere. De aici, se deduce că ordinul de concediere nu a constituit obiectul examinării litigiului dat, or disponibilitatea procesuală în cadrul unui proces civil de judecată aparține părților. Această din urmă, reprezintă posibilitatea conferită de lege, părților, de a sesiza autoritățile judiciare, de a dispune de obiectul litigiului și de mijloacele de apărare. Ca urmare, instanța de judecată nu este în drept de a depăși limitele pretențiilor cererii de chemare în judecată.

Instanța de apel a reținut despre lipsa motivelor restabilirii lui Rudcovschi Corneliu în funcția de șofer internațional în cadrul SRL "ATAI", în condițiile în care s-a constatat cert absența acestuia de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutiv, fapt învederat și de către apelant. Pe cale de consecință, sînt lispite de suport legal și pretențiile conștente ale apelantului cu privire la încasarea salariului neachitat pentru toată perioada 15.06.2018-22.04.2019 în mărime de 14000 lei, salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în mărime de 3000 lei, lunar, a deplasărilor conform normelor diurne în mărime de 4380 Euro (echivalentul în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data

executării hotărârii), compensației de întârziere pentru salariul neachitat în mărime de 0,3%, pentru fiecare zi de întârziere, în sumă de 9051 lei, prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei. Or, acestea din urmă rezultă din capătul de cerere cu privire la restabilirea la muncă, care a fost apreciat ca fiind neîntemeiat de către instanța de judecată.

Totodată, critica apelantului pe marginea argumentelor aduse de prima instanță cu privire la respingerea pretențiilor cu privire la încasarea salariului neachitat pentru perioada 15.06.2018-22.04.2019, nu este întemeiată și nu este bazată pe un fundament probatoriu. Astfel, apelantul nu a adus în fața instanței de judecată cerințe concrete cu administrarea probelor pertinente, care ar demonstra faptul neachitării unor sume bănești cu titlu de salariu pe anumite perioade. La acest capitol, ține de remarcat că realizarea unor drepturi, urmează a fi efectuate cu respectarea unor rigori ale legii procesuale, rolul activ aparținând reclamantului-apelant. Astfel, apelantul nu a probat faptul neachitării salariului de către intimat către acesta pentru perioada 15.06.2018-22.04.2019 și nici nu a solicitat în ordinea prevăzută de lege intervenția instanței de judecată la acumularea probatoriului, în condițiile în care ar fi întâmpinat obstacole la dobândirea acestuia.

La 23 martie 2021, Rudcovschi Coreneliu, reprezentat de avocatul Pavliuc Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2020, casarea integrală a deciziei Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021 și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de către Rutcovschi Corneliu împotriva SRL „ATAI” să fie admisă integral în sensul formulat.

În motivarea recursului înaintat de Rudcovschi Corneliu, reprezentat de avocatul Pavliuc Ghenadie, s-a indicat că Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a examinat pricina civilă în absența lui Rutcovschi Corneliu cât și a avocatului ales Pavliuc Ghenadie, cărurora le-a fost lipsit dreptul de a administra probe în ședința de judecată și le-a fost lipsit posibilitatea reală de ași argumenta obiecțiile sale pe fondul cauzei. Prin ce a fost încălcat grav prevederile art. 26 alin. (4) CPC, egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea de posibilități egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una din părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă. Astfel a fost încălcat principiul egalității părților în drepturile procedurale.

Prin notificarea din 12 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, a expediat copia recursului declarat în adresa intimatului SRL „ATAI”(f.d.148).

Prin referința depusă la 01 iunie 2021, avocatul Barbăneagră Sergiu în interesele SRL „ATAI” a solicitat respingerea recursului declarat Rutcovschi Corneliu împotriva hotărârii Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 04 noiembrie 2020 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021 ca fiind neîntemeiat și nefondat.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10

februarie 2021 și a fost expediată copia deciziei participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la 26 februarie 2020 (f.d.137).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 23 martie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Rutcovschi Corneliu, reprezentat de avocatul Pavliuc Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, -

d i s p u n e :

Recursul declarat de Rutcovschi Corneliu, reprezentat de avocatul Pavliuc Ghenadie împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru